

Pustiul care devoră

Adrian Păunescu

Acest pustiu ce ne îngroapă-n el,
acest pustiu crescând din oră-n oră,
acest pustiu curat ce ne devoră
ca remuşcarea după un măcel.

Acest pustiu cu dibla lui minoră,
egal cu multe, cu nimic la fel,
acest pustiu, cu-al cărui gust mă-nşel,
că el ne e Sodomă şi Gomoră.

Acest pustiu se iscăleşte moale
pe pielea noastră ce l-a luminat,
şi el rămâne scris ca un soldat
în tatuajul tâmp al mâinii sale.

Ci iată-n pragul ochiului ne bat
firimituri de lume, colosale.